

# РЕШЕНИЕ

№ 4534

гр. София, 24.10.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в  
публично заседание на 24.06.2011 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова**

**ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова**

**Мартин Аврамов**

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на  
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4491** по описа за **2011**  
година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от  
ЗАНН.

[фирма] и Държавната агенция „Национална сигурност“ обжалват решение от  
28.02.2011 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 102 състав по НАХ  
дело № 2400/2010 г., с което е изменено Наказателно постановление №  
ДФР/НП-17/08.02.2010 г. на председателя на държавната агенция, налагащо на  
дружеството, на основание чл. 23, ал. 4 във връзка с ал. 1 от Закона за мерките срещу  
изпирането на пари, имуществена санкция за нарушение на чл. 4, ал. 4 от ЗМИП, като  
размерът на санкцията е намален от 3 000 лв. на 2 000 лв.

ДАНС оспорва жалбата на [фирма], а дружеството не изразява становище по  
оспорването на другата страна.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбите.

Касационните жалби, подадени в срок, са неоснователни.

I. По жалбата на [фирма].

1. Неоснователен е касационният довод за нарушение на забраната да се налагат две  
наказания за едно и също нарушение. Принципът non bis in idem предполага  
нарушителят да е санкциониран с влязло в сила наказателно постановление за същото

нарушение, а в случая НП № ДФР/НП-16/08.02.2010 г., на което се прави позоваване, е било отменено, поради което и не е осъществено условието по чл. 17 от ЗАНН за действието на забраната. Отделно от това, в предходното НП е описано нарушение с различни признаци, отговорността на юридическото лице е ангажирана по отделен административно-наказателен състав, а това изключва тъждеството между нарушенията, предмет на двата акта. Дори и деянието да е едно, обаче, възможно е то да реализира съставите на различни нарушения, което би породило правомощието да се наложат отделни наказания – вж. чл. 18 от ЗАНН.

2. Споделими са и съображенията на СРС, с които е отречена маловажността на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Основанието за този извод произтича от характера на накърнените обществени отношения, обект на защита с предвидения състав на отговорността по чл. 23, ал. 4 от ЗМИП.

3. При фактическите установявания на районния съд, обвързващи и касационната инстанция (чл. 220 от АПК), за изплащане от дружеството като задължено лице по чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗМИП на паричен превод в размер на 9 311,61 щатски долара при непредставяне от клиента на декларация за произхода на средствата (респ. при представяне на декларация с отсъствието на тези данни, което по същество се приравнява на липсата на декларация), съответна на закона е квалификацията на неизпълненото задължение за отказ от извършване на операцията като нарушение на чл. 4, ал. 4 от ЗМИП, относимо към санкционния състав по чл. 23, ал. 4 във връзка с ал. 1 от закона.

## II. По жалбата на Държавна агенция „Национална сигурност”.

Оспореното решение е правилно и в частта относно намаляването на размера на наложената с НП санкция. Мотивите на въззивния съд, с които е аргументирано това заключение, са съобразени с релевантните при индивидуализацията на наказанието критерии по чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. Преценката на съда е обусловена от тежестта на нарушението и имущественото състояние на юридическото лице, за което в производството пред СРС са представени нарочни доказателства. В НП тези обстоятелства са възприети бланкетно от санкционния орган, не са налице и конкретни констатации за финансовото положение на дружеството, обосноваващи извода за размера на дължимата санкция, превишаващ с една втора предвидения от закона минимум.

Поради отсъствието на инвокираните касационни основания обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София-град

**Р Е Ш И :**

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.02.2011 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 102 състав по НАХ дело № 2400/2010 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: